

OUTSULATION

AKRYLOWY SYSTEM OCIEPLANIA ŚCIAN
ZEWNĘTRZNYCH BUDYNKÓW
Z ZASTOSOWANIEM STYROPIANU

INSTRUKCJA INSTALACJI

OUTSULATION

AKRYLOWY SYSTEM OCIEPLANIA ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH BUDYNKÓW Z ZASTOSOWANIEM STYROPIANU

DS 01.3.01

I. WSTĘP

- A. Poniższa instrukcja opisuje etapy montażu systemu ocieplania ścian zewnętrznych budynków Dryvit Outsulation. Dodatkowo przed rozpoczęciem pracy wykonawca powinien zapoznać się z następującymi dokumentami:
1. Aprobata Techniczną ITB AT 15-2808/2003.
 2. Kartami technicznymi produktów DS. 01.4.01 do 16.
 3. Detalami konstrukcyjnymi Dryvit Outsulation DS 01.2.00.
 4. Projektem ocieplenia elewacji.
- B. Prace przy instalacji systemu Dryvit Outsulation powinny być wykonane przez doświadczonych wykonawców posiadających aktualny certyfikat przeszkolenia* wydany przez Dryvit.

II. USTALENIA WSTĘPNE

- A. Przed rozpoczęciem realizacji projektu wykonawca powinien przedstawić właścicielowi/projektantowi do aprobaty próbki zawierające:
1. Wszystkie kolory i faktury opisane w projekcie. Próbki powinny być przygotowane z tych samych produktów, przy użyciu tych samych narzędzi, wyposażenia i technik co zaprojektowana elewacja.
 2. Zatwierdzone próbki należy zachować i udostępniać na placu budowy.
- B. Wykonawca powinien dokładnie zapoznać się z projektem i wyjaśnić ewentualne wątpliwości dotyczące rozwiązania detali, mocowania mechanicznego i inne.

III. SKŁADNIKI SYSTEMU DRYVIT OUTSULATION

- A. Środek gruntujący
1. Primax (karta techniczna: DS 01.4.01).
- B. Spoiwa do przyklejania płyt termoizolacyjnych
1. Spoiwa polimerowe Genesis, Primus lub Dryflex. Spoiwa na bazie polimerów akrylu mieszane na miejscu pracy z cementem portlandzkim klasy CEM I 32,5 bez dodatków w stosunku wagowym 1:1 do otrzymania zapraw klejących przeznaczonych do przyklejania płyt styropianowych do podłoża. Szczegółowe informacje – patrz karty techniczne DS 1.4.04, DS 01.4.05, DS 01.4.06.
 2. Zaprawa klejąca Dryhesive PLUS – sucha mieszanka na bazie cementu gotowa do użycia po wymieszaniu z wodą – patrz karta techniczna DS 02.4.01.
- C. Warstwa izolacji termicznej
1. Płyty styropianowe o wymiarach 1000 x 500 mm i grubościach od 20 do 250 mm odpowiadające wymaganiom Dryvit (patrz karta techniczna DS 00.6.06). Zgodne z PN-EN-13163: 2004 (EPS 70040 Fasada lub EPS 80 036 Fasada).

D. Warstwa bazowa

1. Spoiwa polimerowe Genesis, Primus lub Dryflex mieszane na miejscu pracy z cementem portlandzkim klasy CEM I 32,5 bez dodatków w stosunku wagowym 1:1 – do otrzymania mas klejących przeznaczonych do zatapiania siatki wzmacniającej.
2. Genesis DM jest wysokiej jakości spoiwem mineralnym służącym do zatapiania siatki wzmacniającej. Dzięki zawartości wysokiej jakości żywic syntetycznych i modyfikatorów charakteryzuje się znakomitą elastycznością i wytrzymałością. Po rozrobieniu suchego produktu z wodą zaprawa klejąca jest gotowa do użycia.
3. Siatka wzmacniająca w kolorze niebieskim z czarnym nadrukiem „Dryvit”, alkalioodporna, wykonana z włókien szklanych odpowiednio preparowanych do uzyskania kompatybilności z innymi materiałami systemu. Siatka klasyfikowana jest wg odporności warstwy bazowej na uderzenia i dostępna jest w następujących odmianach:

1. Standard Plus,
2. Panzer.

E. Powłoka elewacyjna Dryvit

1. Tynki akrylowe Dryvit na bazie 100% polimeru akrylu barwione w masie (DS 01.4.08):
 - Quarzputz, Sandblast, Sandpebble, Freestyle.
2. Powłoki o podwyższonej elastyczności Weatherlastic.
3. Tynki specjalne:
 - Ameristone (DS 01.4.09), Stone Mist (DS 01.4.10), Ultra-Tex (DS 01.4.11).
4. Farby, środki korygująco-odcinające i powierzchniowo-uszczelniające, stosowane do odświeżania elewacji: Demandit (DS 01.4.12), Revyvit (DS 01.4.13), Color Prime (DS 01.4.02), Seal Clear (DS 01.4.14).

F. Inne materiały

1. Czysta woda.
2. Cement portlandzki marki CEM I 32,5 bez dodatków.
3. Łączniki mechaniczne.
4. Materiały uszczelniające.
5. Listwy startowe PCV (mogą być też stosowane listwy ze stali nierdzewnej lub aluminiowe przeznaczone do stosowania w systemach ociepleń).
6. Narożniki z PCV (z siatką lub bez). Mogą być stosowane narożniki ze stali nierdzewnej lub aluminium przeznaczone do stosowania w systemach ociepleń.

IV. DOSTAWY, MAGAZYNOWANIE

- A. Wszystkie materiały Dryvit powinny być dostarczone na miejsce prac w oryginalnych, zamkniętych opakowaniach z nienaruszonymi etykietami. Nie należy używać materiałów budzących wątpliwości.
- B. Wszystkie mokre produkty Dryvit należy przechowywać w szczelnie zamkniętych, oryginalnych pojemnikach nie dłużej niż 24 miesiące od daty produkcji podanej na opakowaniu. Pojemniki chronić przed bezpośrednim wpływem promieniowania słonecznego.

OUTSULATION

AKRYLOWY SYSTEM OCIEPLANIA ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH BUDYNKÓW Z ZASTOSOWANIEM STYROPIANU

DS 01.3.01

- C. Zaprawy klejące Dryhesive PLUS i Primus M przechowywać w oryginalnych workach chronionych przed wilgocią przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy od daty produkcji.
- D. Minimalna temperatura przechowywania:
 - 1. Masy tynkarskie, spoiwa: +4°C
 - 2. Primax: +4°C
 - 3. Color Prime: +7°C
 - 4. Demandit, Revyvite: +7°C
 - 5. Seal Clear: + 10°C
 - 6. StoneMist: + 10°C
 - 7. Ameristone: + 10°C

V. WARUNKI PRACY

- A. Temperatura podłoża i otoczenia w czasie pracy i przez następne 24 godziny powinna wynosić +4°C (podczas malowania +7°C). W tym czasie elewację należy chronić przed zamoczeniem i uszkodzeniem.
- B. Wszystkie powierzchnie nieobjęte pracami należy chronić przed zabrudzeniem.
- C. Czasowa ochrona przed deszczem powinna być zapewniona do momentu ostatecznego zakończenia instalacji obróbek blacharskich i uszczelnień.
- D. Prace ociepleniowe należy koordynować z innymi pracami budowlanymi.
- E. W budynku nie może występować wilgoć wstępująca kapilarna.
- F. Budynek powinien być wolny od wad wpływających na prawidłowe funkcjonowanie systemu ocieplenia.
- G. Pomiędzy rusztowaniem a ścianą należy zachować odpowiednią odległość, zgodną z przepisami BHP, zaś kotwy zamontować ze spadkiem od ściany w celu prawidłowego odprowadzenia wody.

VI. OCENA I PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA

- A. System Outsulation może być instalowany na następujących podłożach mineralnych: beton, żelbet, gazobeton, cegła, pustaki.
- B. W kilku miejscach ściany sprawdzić ewentualne odchyłki od pionu, w razie znacznych rozbieżności ustalić z projektantem lub inwestorem sposób ich niwelacji.
- C. Należy upewnić się, że podłoże jest:
 - 1. Czyste, suche, płaskie z tolerancją +/- 6 mm w promieniu 1,2 m wolne od nalotów, wykwitów, łuszczących się farb i innych substancji osłabiających przyczepność. Maksymalne ugięcie L/240.
 - 2. Takie samo jak wymienione w projekcie.
 - 3. Wolne od wilgoci technologicznej i kapilarnej. Podłoża mineralne powinny dojrzewać minimum 28 dni.
- D. Ubytki i nierówności należy uzupełnić za pomocą odpowiednich materiałów.
- E. Przed przystąpieniem do przyklejania płyt styropianowych należy przeprowadzić próbę przyczepności kleju do podłoża.

- 1. W kilku miejscach na powierzchni elewacji przykleić po 3 kawałki (100 x 100 mm) styropianu i pozostawić do wyschnięcia na 3 dni.
- 2. Po 3 dniach wykonać próbę oderwania styropianu od podłoża.
- 3. Podłoże jest odpowiednio mocne, jeżeli rozwarstwienie nastąpi w próbce styropianu. W przypadku gdy klej odspoi się od podłoża, należy rozważyć możliwość poprawienia przyczepności przy użyciu środka Primax i przeprowadzić ponownie test przyczepności. Jeśli podczas odrywania nastąpi wyrwanie cienkiej warstwy podłoża, należy je zagruntować preparatem Strongsil i przeprowadzić ponowny test. Jeżeli podczas testu nastąpi oderwanie fragmentu podłoża, oznacza to, że podłoże jest zbyt słabe i należy rozważyć inną metodę mocowania płyt styropianowych (np. klejo-mechaniczną lub mechaniczną).

VII. MOCOWANIE PŁYT STYROPIANOWYCH

- A. Należy sprawdzić, czy płyty styropianowe spełniają wymagania Dryvit podane w karcie technicznej DS.00.6.06. W żadnym wypadku nie wolno używać żółkniętych, wypaczonych lub nierówno pociętych płyt.
- B. Mocowanie płyt styropianowych należy rozpocząć od zabezpieczenia dolnej krawędzi systemu: przy użyciu odpowiedniej listwy startowej bądź siatki Standard wywinętej spod powierzchni styropianu. W obu przypadkach pracę należy rozpocząć od wyznaczenia poziomej linii, która będzie stanowić dolną krawędź systemu.
 - 1. Zabezpieczanie krawędzi systemu siatką wzmacniającą
 - a. Zaprawę klejącą Dryhesive Plus rozrobić z wodą wg instrukcji podanej w karcie technicznej DS 02.4.01. Przydatność do użycia gotowej masy klejącej wynosi ok. 1 h i zależy od warunków atmosferycznych.
 - b. Nad wyznaczoną wcześniej linią nanieść wstęgę spoiwa Dryhesive PLUS (szerokości ok. 50 mm), następnie wkleić pas siatki szerokości ok. 0,4 m tak, aby po zamocowaniu pierwszego rzędu płyt można było ją wywinąć od spodu na ich powierzchnię.
 - 2. Mocowanie listwy startowej
 - a. Listwę startową mocować tak, aby jej dolna krawędź pokrywała się z wcześniej wykreśloną poziomą linią.
 - b. Do mocowania używać łączników wbijanych w odstępach około 30 cm.
 - c. Nierówności podłoża niwelować przy użyciu podkładek dystansujących z PCV.
 - d. Listwy łączyć przy użyciu plastikowych łączników.
 - e. Na narożach budynku mocować listwy narożne.
- C. Zaprawę Dryhesive PLUS rozrobić z wodą wg instrukcji podanej w karcie technicznej DS. 02.4.01. Przydatność do użycia gotowej masy klejącej wynosi ok. 1 godziny i zależy od warunków atmosferycznych.
- D. Masę klejącą Primus (zaprawę klejącą Dryhesive PLUS) nakładać na płyty metodą „pasmowo-punktową” („ramki i placków”).
 - 1. Ramka: szer. ok. 5 cm, o odpowiedniej grubości, 6 placków o odpowiedniej grubości, średnicy ok. 10 cm wewnątrz ramki.

OUTSULATION

AKRYLOWY SYSTEM OCIEPLANIA ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH BUDYNKÓW Z ZASTOSOWANIEM STYROPIANU

DS 01.3.01

- UWAGA:** Masę klejącą nakładać tylko na powierzchnię płyt termoizolacyjnych, nigdy na podłoże (wyjątek stanowi masa Dryflex).
- E. Natychmiast po nałożeniu masy klejącej płytę docisnąć do podłoża i dosunąć do krawędzi sąsiedniej płyty tak, aby masa klejąca nie dostała się pomiędzy płyty.
- F. Płyty układać w cegielkę z przewiązaniem na narożach budynku.
- G. Przerwy dylatacyjne.
1. W miejscach wskazanych w projekcie oraz na dylatacjach w konstrukcji budynku należy wykonać dylatację.
 - Przed mocowaniem płyt styropianowych wzdłuż przerwy dylatacyjnej przykleić pasy siatki, które w następnym etapie będą mogły być wywinięte na powierzchnię płyt (szerokość wywinięcia co najmniej 60 mm).
 - Po przyklejeniu płyt do podłoża wystające spod ich powierzchni pasy siatki zatopić w świeżej masie przy użyciu pacy ze stali nierdzewnej.
 2. Do wykonania dylatacji można zastosować również listwę dylatacyjną.
 - Podczas mocowania płyt należy pozostawić między nimi przerwę dylatacyjną o szerokości ok. 20 mm.
 - Powierzchnię płyt przy krawędziach szczeliny dylatacyjnej pokryć warstwą ok. 2 mm grubości spoiwa Primus wymieszanego z cementem portlandzkim CEM I 32,5 i szerokości ok. 60 mm po każdej stronie.
 - Umocować listwę dylatacyjną w szczelinie, wtapiając brzegi listwy w przygotowane uprzednio spoiwo.
 - Po wklejeniu listwy dylatacyjnej powierzchnię płyty styropianowej pokryć warstwą spoiwa Primus i zatopić w nim siatkę (patrz pkt. VIII).
- J. Złącza kompensacyjne
1. W miejscach styku systemu z innymi materiałami należy wykonać złącze kompensacyjne zgodnie z detalem DS. 01.2.05.
 - Przed mocowaniem płyt styropianowych wzdłuż złącza przykleić pasy siatki, które w następnym etapie będą mogły być wywinięte na powierzchnię płyt (szerokość wywinięcia co najmniej 60 mm).
 - Przy przyklejaniu płyt również ich boczną krawędź (od strony złącza) i fragment powierzchni pokryć warstwą masy klejącej.
 - Po przyklejeniu płyt do podłoża wystające spod ich powierzchni pasy siatki zatopić w świeżej masie przy użyciu pacy ze stali nierdzewnej.
- K. Okna, drzwi i inne otwory elewacyjne.
1. Przed mocowaniem płyt styropianowych wokół otworów przykleić pasy siatki, które w następnym etapie będą mogły być wywinięte na powierzchnię płyt.
 2. Wokół wszystkich ościeży płyty termoizolacyjne powinny być ułożone tak, aby ich krawędzie nie leżały na przedłużeniu krawędzi otworów. Patrz Detale konstrukcyjne systemu Dryvit Outsulation DS 01.2.00. Ułożenie takie minimalizuje możliwość pojawienia się pęknięć.
 3. Naroża wszystkich otworów należy wzmocnić dodatkowymi kawałkami siatki o wymiarach 25 x 30 cm zatopionymi na powierzchni płyt pod kątem 45 stopni. Patrz Detale konstrukcyjne DS. 01.2.00. Powłoka termoizolacyjna powinna być oddzielona od ościeżnic i elementów mechanicznych poprzez odpowiednią przerwę kompensacyjną. Patrz Detale konstrukcyjne systemu Dryvit Outsulation DS 01.2.00.
 4. W celu dodatkowego zabezpieczenia przed rozprzestrzenianiem ognia nad otworem elewacyjnym można zastosować od góry pas z wełny mineralnej o szerokości ok. 300 mm i odpowiedniej długości (minimum 300 mm szerszej z każdej strony otworu elewacyjnego). Nie jest to jednak wymagane.
- L. Płyty styropianowe powinny tworzyć ciągłą powłokę termoizolacyjną.
1. Wszystkie szpary pomiędzy płytami o szerokości większej niż 1,5 mm należy wypełnić materiałem termoizolacyjnym np. odpowiednio przyciętymi klinami ze styropianu.
 2. Szpar nie wolno wypełniać masą klejącą.
- M. Powierzchnia powłoki termoizolacyjnej musi być równa. Płaszczyznę należy sprawdzić przy użyciu łaty o długości co najmniej 2,5 m.
1. Wszystkie nierówności większe od 1,5 mm usunąć przy użyciu pacy z papierem ściernym. Cała powierzchnia styropianu powinna być przeszlifowana.
- UWAGA:** Szlifować należy ruchami okrężnymi, nigdy równoległe do połączeń płyt. Powstały pył dokładnie usunąć.
- N. Na tym etapie prac należy wykonać przewidziane w projekcie boniowania.
1. Przy użyciu sznurka wyznaczyć linie boniowania.
 2. Rowki o odpowiednim kształcie wyciąć, posługując się długą prowadnicą i boniarką.
- UWAGA:** Rowki mogą mieć tylko taką głębokość, aby pozostała warstwa termoizolacji miała grubość minimum 25 mm.
3. W rowkach na całej długości boniowania zatopić pasy siatki wzmacniającej. Siatka powinna mieć taką szerokość, aby była zatopiona również na powierzchni płyt styropianowych – minimum 6 cm po każdej ze stron boniowania.
 4. Jako metodę alternatywną można zastosować profil do boni.
- O. Mocowanie mechaniczne stosować odpowiednio do zaleceń projektanta. W przypadku standardowego zastosowania oraz prawidłowo przygotowanego podłoża stosowanie łączników mechanicznych nie jest wymagane.
1. Ilość, rozmieszczenie i rodzaj łączników powinny być podane w projekcie.
 2. Łączniki wbijać dopiero po wyschnięciu kleju, nie wcześniej niż 24 godziny od momentu przyklejenia płyt.

OUTSULATION

AKRYLOWY SYSTEM OCIEPLANIA ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH
BUDYNKÓW Z ZASTOSOWANIEM STYROPIANU

DS 01.3.01

VIII. ZATAPIANIE SIATKI WZMACNIAJĄCEJ

A. Przed przystąpieniem do zatapiania siatki wzmacniającej należy sprawdzić stan powierzchni płyt styropianowych.

1. Ewentualne nierówności zniwelować w sposób opisany w punkcie VII. Mocowanie płyt styropianowych.
2. Ubytki uzupełnić.
3. Wgłębienia powstałe w miejscach montażu łączników mechanicznych zaszpachlować przy użyciu masy Primus, Genesis lub Genesis DM.
4. Płyty zżółkniełe na skutek zbyt długiego działania promieniowania słonecznego przeszlifować w celu całkowitego usunięcia zdegradowanej warstwy styropianu.

B. Na powierzchni elewacji nienarażonej na uderzenia zaleca się wykonanie standardowej warstwy bazowej przy wykorzystaniu jednej warstwy siatki wzmacniającej Standard. W tym celu należy:

1. Przygotować masę klejącą Primus w sposób opisany w karcie technicznej DS 01.4.06.
2. Posługując się pacą ze stali nierdzewnej, na powierzchni nieco większej od szerokości i długości przyciętego pasa siatki naciągnąć ciągłą warstwę masy Primus o grubości ok. 1,5 mm.
3. Siatkę wzmacniającą natychmiast przyłożyć do świeżej masy i zatapiać przy użyciu tej samej pacy ruchami wzdłuż włókien od środka ku brzegom. Siatka musi być dokładnie zatopiona, tak aby na powierzchni nie był widoczny jej kolor. Miejsca z prześwietlającym kolorem siatki wyrównać cienką warstwą masy Primus. Powierzchnia warstwy bazowej pod tynk drobnoziarnisty powinna być starannie wygładzona (siatka wzmacniająca nie może wystawać ponad powierzchnię masy klejącej).
4. Siatkę należy układać na zakładkę minimum 60 mm. Tylko takie ułożenie gwarantuje poprawne przenoszenie naprężeń przez warstwę bazową.
5. Na narożnikach zewnętrznych i wewnętrznych siatkę należy zakładać na każdą ze ścian na szerokość 200 mm. (Patrz detale konstrukcyjne DS 01.2.00).
6. Tak wykonaną warstwę bazową należy chronić przed zamoczeniem i pozostawić do wyschnięcia na ok. 24 godziny (20°C, 55% wilgotności względnej powietrza).

UWAGA: Informację dotyczącą zatapiania siatki wzmacniającej przy użyciu Genesis lub Genesis DM znajdują się w kartach technicznych o numerach DS. 01.4.05 i DS 01.4.15.

C. Tam, gdzie elewacja narażona jest na uderzenia, np. na balkonach i w sąsiedztwie ciągów komunikacyjnych, przed wykonaniem standardowej warstwy bazowej zaleca się zatopić warstwę siatki Panzer. W tym celu należy:

1. Przygotować masę klejącą Primus w sposób opisany w karcie technicznej DS 01.4.06.
2. Posługując się pacą ze stali nierdzewnej o powierzchni nieco większej od szerokości i długości

przyciętego pasa siatki, naciągnąć ciągłą warstwę masy Primus o grubości ok. 2,0 mm.

3. Siatkę wzmacniającą Panzer natychmiast przyłożyć do świeżej masy i zatapiać przy użyciu tej samej pacy ruchami wzdłuż włókien od środka ku brzegom. Siatka musi być dokładnie zatopiona, tak aby na powierzchni nie był widoczny jej kolor.
4. Ze względu na grubość siatki Panzer nie należy układać na zakładkę, lecz na styk.
5. Tak wykonana warstwa Panzer należy chronić przed zamoczeniem i pozostawić do wyschnięcia na ok. 24 godziny (20°C, 55% wilgotności względnej powietrza). W przypadku wysokiej wilgotności powietrza lub niskich temperatur (np. jesienią) okres schnięcia może ulec wydłużeniu.
6. Następnie zatopić siatkę Standard wg instrukcji w punkcie VIII B.

IX. NAKŁADANIE POWŁOKI

WYKOŃCZENIOWEJ DRYVIT

A. Przed przystąpieniem do nakładania tynku Dryvit warstwa bazowa powinna być sucha, równa i dobrze związana. Czas schnięcia warstwy bazowej wynosi 24 godziny (20°C, 55% wilgotności względnej powietrza) i może być dłuższy przy niesprzyjających warunkach atmosferycznych. Należy sprawdzić, czy siatka została dokładnie zatopiona, nierówności zeszlifować pacą z papierem ściernym.

B. Aplikacja wypraw tynkarskich Dryvit

1. Uwagi ogólne.

– Wszystkie wyprawy elewacyjne Dryvit muszą być nanoszone metodą ciągłą aż do naturalnych przerw takich jak naroża budynku, dylatacje lub taśmy maskującej. Należy zapewnić odpowiednią liczbę pracowników i rusztowań. Pomiędzy rusztowaniem a ścianą należy zachować odpowiednią odległość, zgodną z przepisami BHP.

– Należy unikać prac na silnie nasłonecznionych i nagrzanych powierzchniach.

– Należy w miarę możliwości używać materiału pochodzącego z tej samej partii (patrz nr serii na pojemniku).

– Przygotowanie do użycia.

a. Dla ujednolicenia koloru bezpośrednio przed użyciem akrylową masę tynkarską Dryvit należy wymieszać przy użyciu wiertarki wolnoobrotowej.

b. Dla poprawy urabialności do jednego pojemnika masy można dodać maksymalnie 250 ml wody. Do wszystkich pojemników należy wówczas dodać taką samą ilość wody, aby nie spowodować różnic w kolorze wyprawy.

2. Układanie tynków Dryvit

Przed nakładaniem tynków podłoże można pokryć warstwą preparatu Color Prime w celu ujednolicenia koloru podłoża.

Masę tynkarską nakładać przy użyciu czystej pacy ze stali nierdzewnej na grubość największych żaren kruszywa.

UWAGA: Wyprawy nie należy nakładać wewnątrz dylatacji

OUTSULATION

AKRYLOWY SYSTEM OCIEPLANIA ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH BUDYNKÓW Z ZASTOSOWANIEM STYROPIANU

DS 01.3.01

- Fakturę kształtować na świeżo nałożonym materiale poprzez zatarcie pacą plastikową, w przypadku tynku Sandpebble paca powinna być często oczyszczana. Aby uzyskać jednolity wzór, zacieranie powinno być wykonane tymi samymi ruchami ręki i tymi samymi narzędziami na całej powierzchni ściany.
 - Fakturę masy Freestyle można kształtować dowolnie, lecz grubość tynku nie powinna przekraczać 6 mm.
 - Gotową powłokę należy chronić przed zamoczeniem i uszkodzeniami do momentu całkowitego wyschnięcia oraz zakończenia montażu uszczelnień i obróbek blacharskich.
3. Tynk Ameristone
- Przed układaniem tynku należy skorygować kolor podłoża przez pomalowanie środkiem Color Prime w odpowiednio dobranym kolorze.
 - Masę tynkarską Ameristone nakładać natryskiem, postępując dokładnie wg instrukcji zawartych w karcie technicznej DS 01.4.09.
 - Po wyschnięciu powierzchnię tynku należy pokryć środkiem uszczelniającym Seal Clear.
4. Tynk Stonemist
- Przed układaniem tynku należy skorygować kolor podłoża przez pomalowanie środkiem Color Prime w odpowiednio dobranym kolorze. Masę tynkarską Stonemist nakładać wg instrukcji zawartych w karcie technicznej DS 01.4.10.
 - Po wyschnięciu powierzchnię tynku należy pokryć środkiem uszczelniającym Seal Clear.

X. INSTALACJA USZCZELNIEŃ

1. Uszczelnieniu podlegają (patrz detale konstrukcyjne DS 01.2.00) wszystkie dylatacje, złącza kompensacyjne i miejsca styku systemu z innymi elementami budynku np. obróbkami blacharskimi.
2. Przed instalacją uszczelnień wewnętrzne powierzchnie dylatacji i złączy kompensacyjnych

należy pomalować środkiem Color Prime lub farbą Demandit.

3. Uszczelnienia należy wykonać przy użyciu produktów wymienionych w informacji technicznej Dylatacje uszczelnienia DS 00.6.02, postępując zgodnie z zaleceniami producenta

XI. NAPRAWY

- A. Wszystkie uszkodzenia systemu wymagają natychmiastowej naprawy.
1. W przypadku gdy przyczyną uszkodzenia jest penetracja wody pod powierzchnię systemu na skutek nieszczelności uszczelnień, należy:
 - wymienić uszczelnienie, przy użyciu ostrych narzędzi usunąć odspojone fragmenty powłok systemu,
 - dokonać naprawy, tak aby zapewnić ciągłość wszystkich warstw systemu Outsulation.
 2. W przypadku gdy uszkodzenie ma charakter mechaniczny, postępować zgodnie z instrukcjami zawartymi w podręcznym poradniku instalacji.
- B. Do napraw używać tych samych materiałów, które zastosowano przy instalacji systemu.

UWAGA: Pomimo użycia powłok elewacyjnych o tym samym numerze koloru, kolor elewacji może się różnić na skutek oddziaływania czynników atmosferycznych. Z czasem różnice powinny ulec zatarciu.

XII. MYCIE I KONSERWACJA

- A. Konserwację elewacji wykonanej technologią Dryvit Outsulation prowadzi zgodnie z zaleceniami podanymi w ulotce Konserwacja i Odnawianie DS. 00.6.01.

XIII. SERWIS DRYVIT

- A. Dryvit prowadzi bezpłatne szkolenia na placu budowy dla przyszłych wykonawców systemów Dryvit.
- B. Możliwe jest również uzyskanie praktycznego instruktażu na budowie
- C. W celu uzyskania bliższych informacji prosimy o skontaktowanie się z naszą firmą lub regionalnym doradcą techniczno-handlowym.

**Imienny Certyfikat Przeszkolenia stwierdza, że pracownicy danej firmy zostali poinstruowani odnośnie prawidłowego sposobu instalacji systemów Dryvit, otrzymali odpowiednie instrukcje, a także odbyli praktyczny trening na placu budowy. Każdy z wykonawców jest niezależną firmą i sam ponosi odpowiedzialność za przeszkolenie swoich pracowników. Dryvit nie odpowiada za jakość prac przeszkolonego wykonawcy. Informacje zawarte w tej instrukcji odpowiadają standardowemu zaleceniu odnośnie instalacji detali systemu Dryvit Outsulation oraz przedstawione są w dobrej wierze. Firma Dryvit Systems nie ponosi odpowiedzialności, wyrażonej wprost lub w domyśle za efekt architektoniczny i wykonanie prac inżynierskich i instalacyjno-budowlanych. Jeżeli chcą się Państwo upewnić, że posiadają najnowsze i kompletne informacje, prosimy o kontakt z naszą firmą.*